

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 11 0 U 034730 24 Uvp
Banjaluka, 30.9.2025. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sastavljenom od sudija Svjetlane Knežević kao predsjednika vijeća, Nermane Sadiković i Tatjane Stupar kao članova vijeća, uz učešće Sonje Savić kao zapisničara, u upravnom sporu po tužbi A. H. iz S., koga zastupa punomoćnik Dragana Stanković, advokat iz Banjaluke, Nikole Pašića broj 37 (u daljem tekstu: tužilac), protiv rješenja broj 16-126-36/23 od 22.6.2023. godine, tuženog Ministarstva rada i boračko-invalidske zaštite Republike Srpske, Trg Republike Srpske broj 1, Banjaluka, u predmetu ostvarivanja prava na otpremninu, odlučujući o zahtjevu tuženog za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 034730 23 U od 25.12.2023. godine, na nejavnoj sjednici vijeća održanoj 30.9.2025. godine, donio je

PRESUDU

Zahtjev se odbija.

Obrazloženje

Pobijanom presudom stavom 1 izreke uvažena je tužba i poništen osporeni akt. Stavom 2 izreke obavezan je tuženi da tužiocu na ime troškova upravnog spora isplati iznos od 877,50 KM, u roku od 30 dana računajući od dana prijema presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja. Osporenim aktom odbačena je, kao neblagovremena, žalba tužioca izjavljena protiv rješenja Komisije za implementaciju člana 152 Zakona o radu, broj 05/5-20375/BM od 16.4.2021. godine, te odbijen, kao neosnovan, zahtjev tužioca za naknadu troškova postupka. Tim prvostepenim rješenjem je odbijen zahtjev tužioca za ostvarivanje prava na otpremninu, kao neosnovan.

Uvažavanje tužbe je obrazloženo razlozima da je tuženi nezakonito postupio kada je osporenim aktom odbacio kao neblagovremenu žalbu tužioca izjavljenu protiv rješenja Komisije za implementaciju člana 152 Zakona o radu broj 05/5-20375/BM od 16.4.2021. godine, jer je za svoju odluku dao razloge koji nisu zasnovani na pravilnoj primjeni materijalnog prava. Sud je naveo da se tužilac sa zahtjevom za ostvarivanje prava na otpremninu obratio prvostepenom organu 14.2.2001. godine, u kom zahtjevu je navedena adresa S., ulica [...], da je zahtjev odbijen rješenjem prvostepenog organa broj 05/5-20375/BM od 16.4.2021. godine, da je dostavljanje navedenog rješenja izvršeno poštom na navedenu adresu, da pismeno nije uručeno i vraćeno je sa napomenom „nepoznat“, da je dalje dostavljanje pismena tužiocu izvršeno putem oglasne table ministarstva, da je pismeno istaknuto 24.5.2021. godine, da se prema stavu tuženog smatra uručenim po isteku osam dana od isticanja pismena na oglasnoj tabli 1.6.2021. godine, slijedom čega je žalba tužioca izjavljena 27.4.2023. godine (nakon što je zatražio dostavu rješenja) odbačena kao neblagovremena. Sud nije doveo u pitanje

sadržaj odredbe člana 84 stav 1 do 3 Zakona o opštem upravnom postupku („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj 13/02, 87/07, 50/10 i 66/18, u daljem tekstu: ZOUP) koja propisuje kako se vrši dostavljanje pismena licima koja u toku postupka promijene svoje prebivalište, odnosno boravište, a o tome ne obavijeste organ, ali je ukazao da u konkretnom slučaju nije bilo osnova za primjenu iste, sve dok organ uprave na zakonit način ne utvrdi odlučujuću činjenicu promjene prebivališta, odnosno boravišta u odnosu na ono koje je naznačeno u zahtjevu, da se tuženi nije bavio utvrđivanjem ovih činjenica već je na osnovu konstatacije na pismenu „nepoznat“, pismeno dostavio putem oglasne table ministarstva, da je povrijedio odredbe o dostavljanju, da nije pravilno utvrdio da li je žalba blagovremena, da je tužilac diskriminisan u ostvarivanju prava na otpremninu jer je doveden u nepovoljan položaj kod ostvarivanja ovog prava, zbog povrede odredaba o dostavljanju u okolnostima konkretnog slučaja, slijedom kog utvrđenja je uvažio tužbu i osporeni akt poništio.

Blagovremeno podnesenim zahtjevom za vanredno preispitivanje te presude (u daljem tekstu: zahtjev) tuženi pobija zakonitost iste zbog povrede propisa o postupku koja je od uticaja na rješenje stvari i povrede zakona. U zahtjevu navodi da je prvostepeno rješenje broj 05/5-20375/BM od 16.4.2021. godine otpremljeno na adresu tužioca i vraćeno uz napomenu dostavljača pošte da je primalac „nepoznat“ a da je dalje postupljeno u skladu sa odredbom člana 84 ZOUP i rješenje Komisije je istaknuto na oglasnu tablu postupajućeg organa. Isticanje je izvršeno 24.5.2021. godine, što je konstatovano na koverti i rješenje Komisije smatra se uručenim protekom osam dana od dana isticanja na oglasnu tablu organa, tj. dana 1.6.2021. godine, da tužilac nije naknadno, niti do donošenja rješenja dostavio podatke o novoj adresi na koju mu je pismeno moglo biti dostavljeno i da je žalba izjavljena na rješenje upućena preporučenom pošiljkom 27.4.2023. godine odbačena kao neblagovremena bez upuštanja u meritum stvari, da nižestepeni sud nije izveo pravilne zaključke u pogledu dostavljanja pismena tužiocu, da punomoć koja je dostavljena u spis sadrži podatak da je tužilac promijenio adresu a nije dostavio podatak o novoj do donošenja rješenja. Osporava i odluku o troškovima upravnog spora i tvrdi da bi takva odluka imala osnov samo u situaciji da je nižestepeni sud riješio predmet u sporu pune jurisdikcije, te se poziva na stav Vrhovnog suda Republike Srpske istaknut u presudi broj 11 0 U 029832 22 Uvp od 12.1.2023. godine, sa prijedlogom da se zahtjev uvaži i pobijana presuda ukine ili preinači na način da se tužba odbije.

Odgovor na zahtjev nije podnijet.

Razmotrivši zahtjev, pobijanu presudu, te ostale priloge u spisima predmeta, na osnovu odredbe člana 39 Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj 109/05 i 63/11, u daljem tekstu: ZUS), odlučeno je kao u izreci ove presude iz sljedećih razloga:

Pobijanom presudom je uvažena tužba i poništen osporeni akt tuženog broj 16-126-36/23 od 22.6.2023. godine uz iznošenje razloga od strane nižestepenog suda koji nisu u cijelosti zasnovani na pravilnoj primjeni materijalnog prava.

Naime, nije ispravan zaključak suda da je prvostepeni organ pogrešno tumačio i primijenio odredbu člana 84 ZOUP kada je odlučio da rješenje Komisije za implementaciju člana 152 Zakona o radu broj 05/5-20375/BM od 16.4.2021. godine dostavi tužiocu putem oglasne table organa. Ovo stoga što je odredbom člana 84 stav 1 ZOUP propisano da kad stranka ili njen zakonski zastupnik u toku postupka promijeni svoje prebivalište, odnosno boravište ili sjedište, dužni su da o tome odmah obavijeste organ, stavom 2 istog člana propisano je da ako oni to ne učine, a dostavljač ne sazna kuda su se odselili, organ će odrediti da se sva naredna dostavljanja u postupku za tu stranku vrše isticanjem pismena na oglasnu

tablu organa, dok je stavom 3 istog člana propisano da se dostavljanje smatra izvršenim po isteku osam dana od dana isticanja pismena na oglasnu tablu organa.

Kada se imaju u vidu okolnosti koje proizlaze iz predmetnog upravnog spisa da je tužilac u zahtjevu za ostvarivanje prava podnesenom prvostepenom organu 14.2.2001. godine, naveo adresu svog prebivališta, S., ulica [...], da je dostava pokušana na toj adresi ali je pismeno od strane dostavljača pošte vraćeno sa napomenom „nepoznat“, bili su ispunjeni uslovi da se naredno dostavljanje izvrši isticanjem pismena na oglasnu tablu organa, bez bilo kakvih dodatnih provjera i utvrđivanja da li je tužilac zaista odselio sa ove adrese, jer to dodatno postupanje nije propisano relevantnom odredbom člana 84 ZOUP, dok je na strani tužioca nesporno postojala zakonom propisana obaveza da organ obavijesti o promjeni svog prebivališta, odnosno boravišta.

Međutim, u upravnom spisu nema dokaza da je rješenje Komisije za implementaciju člana 152 Zakona o radu broj 05/5-20375/BM od 16.4.2021. godine bilo istaknuto na oglasnoj tabli prvostepenog organa dana 24.5.2021. godine. Ovo stoga što se u spisu ne zatiče dostavnica koja shodno odredbi člana 85 stav 1 ZOUP predstavlja potvrdu o izvršenom dostavljanju, iz koje bi se tačno vidjelo kada je ovo pismeno istaknuto na oglasnu tablu organa, da bi se moglo smatrati da je dostavljanje izvršeno po isteku osam dana od dana isticanja pismena na oglasnu tablu organa, kako to propisuje odredba člana 84 stav 3 ZOUP. Rukom ispisana napomena u gornjem desnom uglu koverta „OT 24.5.2021.“ svakako nije dokaz da je rješenje bilo istaknuto na oglasnoj tabli organa, jer takva konstatacija na koverti, bez dostavnice i jasnog naznačavanja koje se pismeno i kome dostavlja putem oglasne table ne može predstavljati dokaz u pogledu tvrdnji tuženog da je tužiocu rješenje od 16.4.2021. godine dostavljeno 1.6.2021. godine putem oglasne table ministarstva i da je žalba izjavljena na rješenje i upućena preporučenom pošiljkom 27.4.2023. godine neblagovremeno podnesena, pa je to dovoljan osnov da se osporeni akt poništi kao nezakonit i naloži donošenje novog, kako je to konačno pravilno odlučio nižestepeni sud.

Konačno, neosnovan je navod tuženog da je pobijana presuda nezakonita u dijelu kojim je on obavezan da tužiocu nadoknadi troškove upravnog spora u iznosu od 877,50 KM koji se odnose na sastav tužbe od strane advokata, jer je ista zasnovana na odredbi člana 5 i 6 Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj 63/11), s obzirom na to da je tužilac uspio u upravnom sporu, odnosno poništenjem osporenog akta tuženi je izgubio spor, što znači da je dužan da tužiocu nadoknadi troškove istog, na što nema uticaja okolnost kakva će biti konačna odluka organa u upravnom postupku koji će biti ponovljen kako je to naloženo pobijanom presudom.

Kod takvog stanja stvari, po ocjeni ovog suda, u pobijanoj presudi nisu ostvareni razlozi nezakonitosti predviđeni odredbom člana 35 stav 2 ZUS, pa se zahtjev tuženog za vanredno preispitivanje iste odbija kao neosnovan, na osnovu odredbe člana 40 stav 1 istog zakona.

Zapisničar
Sonja Savić

Predsjednik vijeća
Svjetlana Knežević

Tačnost otpavka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Aćić